

עת"א 32255/06/24 - עזריאל עטיה (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בנצרת

17 יוני 2024

עת"א 32255-06-24 עטיה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כב' השופט מורן מרגלית
העותר	עזריאל עטיה (אסיר)
נגד	שרות בתי הסוהר
המשיב	

החלטה

לפניי "עתירת אסיר - בהולה" לאפשר לעותר לצאת לחופשה מיוחדת לרגל ברית המילה של נכדו בה הוא הוא אמור לשמש כסנדק לרך הנולד.

כבר בתחילה יצוין, כי המדובר בעתירה אשר הוגשה "ברגע האחרון" דהיינו, כ-24 שעות עובר למועד ברית המילה הקבועה להיום (17.6.24).

בהתאם להחלטתי מיום 16.6.24, הגישה המשיבה תגובתה לבקשה במסגרתה עתרה היא להורות על מחיקתה על הסף מן הטעמים המפורטים בה ולפיקך, ולאור סד הזמנים הקצר הוריתי על קיום דיון דחוף בעתרה.

הדיון בעתירה התקיים היום בפניי כאשר ב"כ העותר השתתף באופן חריג באמצעות היוועדות חזותית.

בקצרה ייאמר, כי מטעוני הצדדים ומן המסמכים אשר הונחו בפניי עולה כי העותר מרצה עונש מאסר בן 12 חודשים החל מיום 17.3.24 בעקבות הרשעתו בביצוע עבירה של גרימת מוות ברשלנות, עבירה לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

דיון והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה לדחייה וזאת, מן הנימוקים הבאים.

כבר בתחילה אציין, כי למעשה, לא הוצגה בפני בית המשפט החלטה מסודרת של רשויות שב"ס הדוחות את בקשתו של העותר, הגם שב"כ כי בקשתו סורבה עובר ליום 30.5.24 כעולה מן האמור בסעיף 10 לעתירה.

עוד עולה מן הערר, כי ב"כ העורר פנה ביום 30.5.24 וביום 10.6.24 לרשויות שב"ס אף לטענתו לא נענה.

כאמור, העתירה דנן הוגשה רק ביום 16.6.24, כ-24 שעות עובר למועד ברית המילה ולפיקך, נגועה בשיהוי ניכר ללא

כל הצדקה לכך ולמעשה, די בכך כדי להביא לדחייתה.

למעלה מן הצורך אעיר, כי העתירה אף לא נתמכה בתצהיר ולא צורפו לה אסמכתאות רלוונטיות (צילום אישור על הולדת הוולד ופירוט מקום הברית אשר נכללו רק בתשובת העותר לתגובת המשיבה) ואף מטעם זה דינה של העתירה להידחות על הסף.

בבחינת למעלה מן הצורך ובכדי שלא יימצא הנייר חסר, הרי שמצאתי כי דינה של הבקשה לדחייה אף לגופה.

הבקשה אינה נמנית על המקרים המנויים בפקנ"צ 04.40.00 המאפשרים לגורמים המוסמכים להוציא אסיר לחופשה מיוחדת שכן, הטעמים המיוחדים המפורטים בסעיף ל"ח(2) בסעיפים א' עד י"ב אינם מתקיימים בעניינו של העותר.

לטענת ב"כ העותר, ביום 17.6.24 נכנס העותר לסבב חופשות ולפיכך, הפער בין מועד זה למועד קיום הברית מועד הברית מהווה נסיבה הומניטרית חריגה ומיוחדת בהתאם להוראות סעיף לח(2) ס"ק (י"ג).

טענה זו אין בידי לקבל.

המשיבה הפנתה בתגובתה לשורת החלטות בהן לא מצאו בתי המשפט לראות בהולדת נכד משום נסיבה חריגה ומיוחדת וזו אף עמדתי לעניין זה.

כמו כן, לא מצאתי כי הפער בין תקופת המאסר המינימאלית ובין מועד הברית מהווה נסיבה הומניטרית חריגה שכן, בטיעונו זה מבקש ב"כ העורר לשוות נופך של נסיבה הומניטרית חריגה לפרק הזמן בין זכאותו של העורר לחופשות ובין אירוע הלידה בשל אופי אירוע הלידה עצמו.

ואולם, משנדחתה הטענה כי אירוע לידת נכד הינו נסיבה חריגה ומיוחדת, ניצבת הטענה לעניין פרק הזמן הקצר בין זכאותו של העורר לחופשה ובין מועד מימושה של זכאות זו, אשר אינה מוקנית לו באופן אוטומטי, לבדה.

מעבר לאמור, ראוי להדגיש כי זכאותו של העותר לחופשות לאחר סיום רבע מתקופת מאסרו אינה זכות קנויה ובנוסף, קבלת טענה שכזו בשל נסיבות הומניטריות חריגות מרוקנת מתוכן משמעותו הייחודית של מונח זה.

במצב דברים זה, אין המדובר לשיטתי בנסיבה חריגה ומיוחדת ואף מטעם זה מצאתי להורות על דחיית הערר.

סוף דבר:

העתירה נדחית בזאת.

להודיע לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, י"א סיוון תשפ"ד, 17 יוני 2024, בהעדר הצדדים.